

Coperta: Mădălina Angelescu
Foto: Sinaia, 1931, C.Hamangiu, Valeriu Pop, N. Iorga.
ANR, SANIC, colecția Fototeca II 196(1)

Fotografiile folosite provin din Colecția Documente
Fotografice a Arhivelor Naționale ale României

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
POP, VALERIU**

Amintiri politice / Valeriu Pop. - București :
Editura Vivaldi, 2018
ISBN 978-973-150-132-1

821.135.1

Amintiri politice de Valeriu Pop
Copyright©Sanda Pop, 2018

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin
Editurii VIVALDI

VALERIU POP

AMINTIRI POLITICE

Cuvânt înainte: Florin Constantiniu
Introducere: Sanda Pop

Editura VIVALDI

CUPRINS

Cuvânt înainte.....	7
Introducere.....	9
I.JURNALUL UNUI MINISTRU LIBERAL	
1932 (28.2.1932- 03.07.1932).....	13
1933-1934 (15.11.1933-30.12.1934).....	56
1935 (01.01.1935-17.03.1935).....	105
II.ABDICAREAREGELUICAROLALII-LEA.....	121
III.CORESPONDENȚĂ CU ION ȘI MIHAI ANTONESCU (Anexele 1-10).....	177
ADDENDA	201
DIN CULISELE VIETII POLITICE.....	202

I. JURNALUL UNUI MINISTRU LIBERAL

1932

28 februarie 1932 Ora 51/2 ceai la [Octavian] Goga. Goga îmi vorbește în particular lung asupra situației politice. Crede că persoana Regelui este pusă direct în joc și dacă nu se dă țării un guvern tare și autoritar, în 3-4 luni situația poate deveni critică; Regele i-a arătat multă încredere și, fără a-i da vreo însărcinare formală, au discutat compoziția noului guvern, care va trebui să însemne concentrarea tuturor forțelor capabile și devotate Regelui. În acest guvern ar fi 4 miniștri ardeleni și 2 subsecretari de stat; eu aș rămânea necondiționat la Departamentul Justiției; din Ardeal ar fi util E. Hațieganu, V. Tillea urmând să treacă în diplomație. Vaida sigur că nu se va rupe de Maniu, iar dacă da, nu ar putea fi de nici o utilitate. Goga are impresia că situația lui Argetoianu ar fi zdruncinată și că astfel, intrarea lui Argetoianu într-un astfel de guvern nu este sigură, deși el (Goga) păstrează contact continuu cu Argetoianu și stau de vorbă.

M-am mărginit a face reflexii asupra expunerilor lui Goga, fără a lua vreun angajament. Goga va merge în săptămâna aceasta la Rege și va căuta să precipite evenimentele. Concomitent va lămuri situația cu Averescu, provocând ruptura care ar însemna izolarea lui Averescu.

28 februarie 1932. Argetoianu îmi spune că Goga ar fi trecut limitele, speculând bunăvoința Regelui, din care cauză Regele ar fi indispus față de Goga.

Regele foarte bine dispus: se interesează în mod special de lupta dintre chemăriști și acționiști, îl pasionează atitudinea lui Vaida. Comunic Regelui că cel mai târziu până sâmbătă voi avea un răspuns definitiv prin Gh. Crișan asupra hotărârilor luate de Vaida. Regele îmi vorbește de procesul Știrbey-Alevra și îmi recomandă pe procurorul general de Timișoara pentru mutare la București (Lupescu). Informez pe Rege asupra mersului lucrărilor de legiferare în ce privește Departamentul Justiției.

Vizită la d-na și dl. Argetoianu.

Miercuri 2 martie 1932. Conferință la Argetoianu cu Ottescu și Ionescu, fixăm cluburile ce urmează să fie închise! Argetoianu cere excepție pentru unul din cluburile prezidate de dr. Lupu, care din aceste cluburi trăiește. Urmează ca Argetoianu să se înțeleagă cu dr. Lupu.

La Cameră, Argetoianu îmi atrage atenția că liberalii nu mai sunt plouați, ci din nou radioși în urma audiențelor lui Franasovici și Tătărescu, că însă aceste audiențe s-au acordat numai datorită stăruințelor sale.

Liberalii, prin Xenii, mă asigură de tot concursul lor la votarea legii dobândirii naționalității, recunoscând că proiectul nu este mult superior din punct de vedere românesc legii celei vechi.

Joi 3 martie 1932. Chestorul S. Hațieganu îmi raportează că în preajma balului „Chemării”, Vaida - prin E. Hațieganu - a cerut demisia lui V. Tillea care a dat-o verbal: a avut loc un violent incident între Vaida și E. Hațieganu pe chestia lui Pavel și broșura acționiștilor. A doua zi Vaida a revenit asupra cererii de demisie a lui Tillea și a luat măsuri pentru suprimarea pasagiilor referitoare la E. Hațieganu. Pavel Pavel și alți acționiști fac propagandă republicană și revoluționară în mod fățiș, pretinzând că sunt în asentimentul lui Maniu. Maniu ar fi indispus din acest motiv: s-ar fi petrecut un schimb de cuvinte între Maniu și Vaida, acesta din urmă reclamând mai multă independență de acțiune pentru el; E. Hațieganu crede însă că Vaida niciodată nu va lua atitudine contrară voinței lui Maniu. „Chemarea”

se va întruni în congres peste 2 luni, n-au însă mijloace.

Vineri 4 martie 1932. V. Cădere îmi spune că cunoaște propaganda republicană a acționiștilor, pe Pavel îl are sub permanentă supraveghere; pe Comei Bianu l-a pus la rezon Eugen Bianu. Urmează să discute cu mine în curând întreaga situație din Ardeal.

Conferință cu Ottescu, Gabriel Marinescu, Praporgescu, Codin Ștefanescu și V. Cădere. Se va suprima ruleta și braziliana, nu se va da altă autorizație. Prefectul Poliției se declară contra închiderii cluburilor, va redacta un memoriu care se va supune Consiliului de Miniștri cu un proiect de lege pentru modificarea actualelor dispoziții din Codul Penal, înăsprindu-se măsurile. Argetoianu, la Cameră în conversație, îmi dă impresia că e nemulțumit de Vălcovici pentru atitudinea sa provocatoare.

Sâmbătă 5 martie 1932. Mirto, la Cameră într-o conversație particulară, îmi confirmă că a avut tendință în cuvântarea lui contra lui M. Popovici; că țărăniștii nu ar fi deloc supărați să-l vadă implicat în chestia contractului suedez și tras la răspundere: rezultă că majoritatea nu a înțeles tendința cuvântării.

Oteteleşanu crede că Goga va încerca mari deziluzii. Goga ar fi sperând în asigurarea că va avea puterea, cum însă nu o are încă în mod efectiv, lumea nu îl va urma.

Argetoianu îmi atrage atenția asupra afacerii cu peștele sărat sovietic, în care e implicat și Șeicar. Nu dorește mușamalizarea afacerii, deși „Curentul” îi face prețioase serviciile.

Gh. Crișan pleacă la Cluj și până marți dimineața îmi va comunica deslușit atitudinea și intențiile lui Vaida, ca să le pot aduce la cunoștința Regelui.

D. Manu asemenea va lipsi din București mai multe zile. Îl însărcinez să-i comunice lui Vaida că suntem chit: el m-a zeflemisit și ironizat la adunările din Ardeal, iar eu l-am elogiat, luându-i apărarea la Senat.

Martți 8 martie 1932. Gh. Crișan îmi comunică din partea lui Vaida cele trei formule la care ar adera: 1. Guvern de

partid; 2. Guvern de concentrare parțială cu sau fără dizolvare; 3. Guvern de alegeri. Dacă aceste soluții nu ar fi posibile – ele nu ar întâmpina nici o dificultate din partea lui Maniu și nici dreptul Regelui de a desemna anume persoane nu s-ar pune în discuție – Partidul Național-Țărănesc ar fi nevoit la vară să înceapă o campanie violentă de răsturnare, fiindcă guvernul nu ar putea face față situației. Decât guverne personale, Vaida preferă dictatura fățișă, care să dea țării o nouă constituție conformă cu realitățile. Coroana nu ar combate-o ci, dimpotrivă, de pe acum asigură Regelui tot concursul său pentru reintrarea în normal (forma parlamentară) la timpul său.

Conducerea partidului național este hotărâtă să dizolve în ședința din 10 octombrie organizațiile tinerești (Chemarea și Acțiunea), neputându-se admite crearea de echivocuri din partea unora (Tillea & Co.) și luptele intestine.

Raportez Regelui toate informațiile primite. Regele insistă asupra importanței morale a unei apropieri între Vaida și Goga și asupra unei eventuale colaborări între aceștia doi. Crede că dizolvarea „Chemării” este o greșală.

Seara, ziaristul Manu de la „Epoca”, venit de la Cluj, mă informează că, la banchetul de gală dat în onoarea lui Iorga, chemăriștii și E. Hațieganu nu vor admite dizolvarea și vor duce lucrurile la ruptură.

Miercuri 9 martie 1932. Argetoianu îmi vorbește de acțiunea lui Goga și crede că va eșua complet, deoarece, în loc să accepte formula posibilă (intrarea în guvern), stăruie pentru formule imposibile (șef de guvern cu dizolvare imediată).

Crișan îmi va comunica mâine seara evenimentele de la Cluj.

Seara îl văd pe Goga, îi comunic că Regele ar vedea cu ochi buni o apropiere cu Vaida. Goga este împotriva unei colaborări cu Vaida, pentru absolută nepotrivire de concepții. Îmi dă să înțeleg că la timpul său eu ar trebui să declanșez criza de guvern. Răspund că aceasta ar depinde de indicațiile ce mi-ar da Regele.

La Senat am un frumos succes cu Legea de organizare a

Înaltei Curți. Discursul meu este viu aplaudat și proiectul votat cu 97 pentru, 1 contra. Toți mă felicită călduros.

Joi 10 martie 1932. Nae Ionescu îmi face o vizită: îmi vorbește despre suspiciunea reciprocă dintre Maniu și Vaida, lupta dintre chemăriști și bătrâni, pe chemăriști i-a inventat el pentru a zdruncina disciplina impusă de Maniu partidului. Acest scop a fost atins, însă chemăriștii s-au dovedit mai prejos de sarcina ce le incumba. Goga greșește cerând dizolvarea și șefia guvernului, ar trebui să se mulțumească cu o largă remaniere. Ar ieși Ghica, Karpen, Sișești și eventual Cantacuzino. Îmi cere să insist și eu pe lângă Goga în acest sens.

Sâmbătă 12 martie 1932. La Senat, Potârcă face amendă onorabilă cu privire la amendamentele afirmativ truate de raportorul Alexianu la Legea Înaltei Curți de Casație. La ora 6, când să prezidez ședința Consiliului Superior al Magistraturii, mă cheamă la telefon Iorga și mă roagă să merg numaidecât la Cameră, unde cazul Boilă ridicat de deputatul Florea a stârnit incidente penibile și atmosferă extrem de încărcată. Amân ședința Consiliului Superior și mă duc la Cameră și încep expunerea obiectivă și fără reticențe într-o atmosferă vădit ostilă a majorității față de banca ministerială (Florea insinuase și liberalii răspândiseră zvonul că voi acoperi pe Boilă și voi mușamaliza cazul). Atmosfera treptat se îndreaptă, iar la urmă repurtez un succes din cele mai strălucite. Camera întregă aplaudă frenetic, se aud strigăte de „Bravo!”. Iorga, Duca și alții mă felicită personal. În urma intervenției mele împăciuitoare, ședința se amână în continuare pe luni. Mirto și V. Nițescu subliniază de la tribună imparțialitatea de care am dat dovadă.

Duminică 13 martie 1932. Argetoianu mă felicită pentru tactul de care am dat dovadă și consimte la continuarea discuției luni, despre care anunț pe Mihalache, care îmi mulțumește.

Luni 14 martie 1932. Continuarea discuției cazului Boilă. V. Nițescu insuficient, iar Mirto sub nivelul obișnuit. Mirto îmi face impresia că în fond are intenția de a-l da gata pe Boilă.

Impresia generală: Boilă rămâne cu o situație și mai proastă după apărarea ce i s-a făcut.

Argetoianu și Vâlcovici îmi comunică satisfacția Regelui pentru modul cum m-am comportat.

Martți 15 martie 1932. Regele, foarte mulțumit, îmi comunică asentimentul său ca legea controlului averii și legea electorală să se voteze cât de urgent.

Duminică 20 martie 1932. Dr. Iuliu Hațieganu, Tillea și alții mă informează că la Cluj se pregătește o *luptă constituțională* din partea lui Maniu. Terenul a fost netezit prin dizolvarea „Chemării”. Maniu consideră acțiunea de persuasiune ca eșuată, trebuie să înceapă lupta, iar în luptă el niciodată nu a fost învins. Crede că dezagregarea în urma neplății angajamentelor statului este atât de înaintată, încât lupta constituțională va prinde. Lupta va fi dusă paralel cu Duca și Averescu.

Mi se comunică că la Clubul liberal local s-a dat semnalul de luptă în urma unui ordin de la centru, s-ar fi ținut cuvântări ireverențioase la adresa Regelui. Chestorul S. Hațieganu primește ordin de a verifica și a raporta telegrafic.

Luni 21 martie 1932. Nae Ionescu îmi face o vizită. Îmi vorbește despre situația generală și ideile Regelui. Expun primejdia ce rezultă din lipsa mijloacelor financiare la dispoziția statului. Convine că totul este adevărat. Îmi expune ideea încetării plății cuponului și a monedei interne emise în temeiul conversiunii. Aduug impreviziunea cu privire la toate valorile mobiliare, care trebuie să se adapteze leului revalorizat. Găsește că am perfectă dreptate și stăruie să insist pe lângă Argetoianu și apoi pe lângă Rege pentru clarificarea situației și măsuri radicale.

Seara, Cădere îmi confirmă situația extrem de primejdioasă în urma întârzierii plăților. După cină, expun lui Argetoianu situația așa după cum o văd eu și necesitatea imediată a unor măsuri radicale. Convine că am dreptate, așteaptă încă unele informații de la Paris, pentru a propune aceste măsuri. Crede că Maniu și Averescu nu sunt primejdioși, fiind compromiși,

iar Duca nu se va lăsa antrenat, având asigurări în această privință. Mă roagă să nu sperii mâine pe Rege, ci să netezesc terenul în privința măsurilor eroice ce se impun.

Martți, 22 martie 1932. Expun Regelui planurile luptei constituționale și primejdia ce naște din situația financiară extrem de gravă a tezaurului, informez pe Rege foarte sincer asupra situației și asupra soluțiilor, inclusiv impreviziunea. Regele, în principiu, nu are nici o obiecțiune. Îl interesează latura politică, îmi vorbește de eventualitatea formării unui guvern Goga. Îmi cere părerea și asupra posibilității de noi alegeri sau colaborare cu actualul parlament. Arăt că partidele ar vedea cu ochi buni combinația cu Goga, însă șefia lui la guvern și alegeri noi ar dezlănțui împotrivirea, arăt că alegeri noi fără plata tuturor restanțelor și a lefurilor la zi ar constitui un grav risc, că fără lorga un guvern Goga nu ar avea majoritate în Cameră, dar că la închiderea sesiunii se poate forma guvernul, urmând ca asupra dizolvării să se avizeze la toamnă potrivit situației de atunci. Regele este foarte mulțumit de informațiile ce i-am dat. Rămân cu impresia netă că „*rebus sic stantibus*”, Goga va primi însărcinarea de a forma guvernul și aceasta foarte curând.

La Cameră, Argetoianu mă întrebă asupra convorbirii cu Regele. Mă mărginesc a-i arăta că am netezit calea pentru soluții radicale și că Primul Ministru și Ministrul Armatei merg în audiență comună mâine pentru a arăta situația imposibilă a armatei. Pretinde că știe. Nu-i amintesc despre părerea lui St. Amza, că suntem în plin Kerenskism.

Vineri 25 martie 1932. La Cameră se discută Legea Curții de Casație. Cuvântarea mea are un succes desăvârșit. Dintre majoritarii ardeleni sunt prezenți numai Plodor și Mihuț. Majoritarii din Regat îmi fac manifestații de simpatie. Legea se votează cu excepția art. 25 și 88 care rămân pe mâine, la cererea lui Dimitriu și Dan (liberali).

Sâmbătă 26 martie 1932. Nae Ionescu îmi face vizită, îmi vorbește despre necesitatea unei soluții apropiate. Crede

că alegeri imediate nu se pot face, iar cu actualul Parlament numai persoana prestigioasă a mareșalului Prezan ca șef de guvern ar avea șanse de a lucra. Prezan ar accepta să formeze guvernul, însă numai în temeiul unui program de ansamblu, care ar concorda cu cel convenit de noi: suspendarea plății cuponului, emisiune în temeiul conversiunii și impreviziunea cu privire la toate valorile mobiliare. N. Ionescu îmi spune că în noua formație nu ar putea să intre decât Argetoianu, St. Amza și eu, ceilalți dovedindu-se incapabili.

Formula Goga nu prinde, deoarece nu are comprehensiunea situației și soluțiilor de ansamblu și ar constitui o provocare care ar complica situația. Intrarea lui Goga ca ministru în formula Prezan dimpotrivă ar lămurii situația și ar liniști spiritele. Îmi vorbește despre discuții avute la Rege, care s-a lăsat convins că legea Mirto este inacceptabilă. Mă va vizita luni, după care va trece la acțiune.

Cădere îmi aduce vestea suspendării „Cultului Patriei”.

Primesc o telegramă cifrată de la S. Hațieganu de la Cluj, prin care se confirmă pregătirile clandestine ale liberalilor îndreptate destul de fățiș contra Regelui.

După-masă se votează la Cameră în total cu bile Legea Curții de Casație fără nici o modificare, cu 126 voturi pentru și 4 contra (averescani). Camera îmi face o manifestare călduroasă.

Iorga convine ca luni după-masă să înceapă discuția la Legea controlului averilor. Îmi spune că Regele a cedat la insistența sa pentru a vota Legea electorală, însă cu corective.

Luni 28 martie 1932. Argetoianu îmi spune că se opune la votarea Legii electorale și a controlului averilor. Regele l-ar fi îndemnat să constituie un partid agrar, fiind momentul. Mă roagă ca, împreună cu Valjan și Radian, să ne gândim cum s-ar putea proceda mai bine și să facem preparative dacă vreau să merg alături de el.

Trece Legea chiriilor prin comisia legislativă, se împotrivesc numai Dan și Paraschivescu. Seara îmi telefonează Crișan că soluțiile 1 și 2 (concentrare cu Goga) ar fi primite

de cercurile național-țărăniște fără supărare, soluția 3 (guvern Goga cu alegeri noi) ar declanșa imediat o împotrivire violentă. Vaida ar accepta misiunea de a forma un guvern de concentrare, ar intra chiar într-un astfel de guvern.

Marti 29 martie 1932. Nae Ionescu îmi vorbește despre formula Prezan în jurul căruia se poate alcătui un guvern de concentrare cu Argetoianu, Pop, Vaida, Lunian, Lupu, Goga, un iorghist, G. Brătianu, Dinu Brătianu, Franasovici sau Gh. Tătărescu. Acest guvern ar trebui să ia măsuri radicale imediate. Parlamentul ar rămâne, urmând ca la toamnă să ratifice măsurile luate. Găsesc că formula este bună și realizabilă în anumite condițiuni.

Discut cu Regele chestii curente. Îl informez despre acțiunea liberală și răspunsurile lui Vaida. Regele se pronunță pentru concentrare și măsuri radicale decretate, urmând ratificarea la toamnă. Crede că și Mihalache ar putea intra în guvern. Regele dorește să-i trimit pe Gh. Crișan în audiență, dorind să-i vorbească.

Miercuri 30 martie 1932. Cădere îmi confirmă starea de surescitare în urma întârzierii plăților de către stat și propaganda contra Coroanei pe care o fac în mod clandestin liberalii, național-țărăniștii și averescanii.

Nae Ionescu îmi spune că formula generalului Cihoski a fost lansată de Argetoianu, care însă s-a convins că formula nu poate fi bună și acceptă formula Prezan. A vorbit cu Lunian, care e dispus asemenea favorabil pentru formula deja preconizată. Despre orice nou eveniment sau întorsătură mă va ține la curent.

Am un remarcabil succes la Cameră cu scurta cuvântare ce am ținut la discuția generală a Legii datoriilor.

La ora 7 ședința Comisiei Superioare a persoanelor juridice, pe care o prezidez. Prezenți: Iorga, Argetoianu, Alexianu (Curtea de Conturi), Lupu (Înalta Curte de Casație), Cezar Partenie Viforeanu, Procuror general, Iliescu. Comisia, cu 6 voturi contra 1, dă aviz de dizolvare cu privire la asociația

„Cultul Patriei“, deoarece s-a transformat în simplu instrument în mâna unor partide și în agitatori politici, face mitinguri și demonstrații de stradă fără autorizație și contra statutelor, iar membrii marcanți ai ei se dedau chiar la atacuri triviale contra Coroanei.

Joi 31 martie 1932. Ghiță Crișan mă informează despre congresul provincial al P. N. Ț. de la Cluj, asupra atmosferei și intențiilor de viitor. Convine că formula concentrării de persoane cu program bine stabilit este singura formulă posibilă și realizabilă. Crede că Vaida ar intra. Recunoaște justetea soluțiilor de ordin economico-financiar ce preconizez. Îi dau indicația să ceară audiență M. S. Regelui. La Cameră se votează cu bile Legea chirilor. Majoritatea îmi face manifestație de simpatie. La Senat se votează cu unanimitate Legea avocaților cu amendamentul susținut de mine, care scutește pe țărani de obligativitatea redactării actelor de notariat prin avocați.

Vineri 1 aprilie 1932. Camera votează Legea avocaților amendată de Senat. Crișan îmi comunică desfășurarea audienței ce a avut la Rege. Regele a insistat pentru concentrarea de persoane capabile, arătând neputința de a face apel la partide. Crișan a recunoscut că Regele are dreptate. Crișan îmi recunoaște că făcându-se apel și la el, va accepta un rol de răspundere.

Sâmbătă 2 aprilie 1932. Începe discuția la Legea chirilor la Senat.

Luni 4 aprilie 1932. Discuția Legii chirilor la Senat. Legea este adoptată, după ce am avut un frumos succes atât la discuția generală cât și la votarea cu bile a articolului privitor la competența Tribunalului.

Marti 5 aprilie 1932. Audiență de lucru la Rege, care este mereu foarte mulțumit de toate lucrările mele. Regele îmi exprimă dorința categorică pentru dizolvarea „Cultului Patriei“, se declară pentru acordarea drepturilor civile femeilor măritate din vechea țară. Codul penal rămâne pentru toamnă. Regele îmi spune râzând că multe se pot schimba în țară până atunci.

Bianu mă informează despre mulțumirea foarte mare pe care Regele o are cu privire la activitatea mea, accentuându-i că sunt singurul ministru reușit și că s-ar putea spune despre mine cu dreptate, „fost, prezent și viitor ministru“.

Dejun la M. S. Regina Maria în Palatul Cotroceni.

Nae Ionescu îmi spune la Cameră că Argetoianu ezită în ce privește programul, Prezan fără program dinainte stabilit nu merge, că lorga ar fi o bună soluție pentru cazul că ar renunța la Ministerul Instrucției. Argetoianu i-a declarat că ar renunța la Interne, însă numai în favoarea mea, ca unul ce sunt și capabil și am și încrederea Regelui.

După-masă, Camera votează cu 126 pentru și 2 contra Legea chirilor amendată de Senat.

Joi 7 aprilie 1932. Karpen, la Cameră, descoperă guvernul, în urma afirmației că guvernul a fost surprins de inundații și nu știe dacă s-or fi luat măsuri. Chemat urgent de Argetoianu, fără să știu despre ce este vorba, restabilesc situația, comunicând toate măsurile luate de guvern.

Vineri 8 aprilie 1932. Banchetul la Casa Femeii, unde sunt sărbătorit pentru Legea emancipării civile a femeii din Vechiul Regat.

Sâmbătă 9 aprilie 1932. După-masă, la ora 71/2, Argetoianu vine la Cameră și mă pune în cunoștință despre ultimele evenimente: Prințul Nicolae s-a înapoiat cu avionul la București pe neașteptate și contra ordinului Regelui. A refuzat să se supună ordinului transmis prin mareșalul Prezan, a amenințat pe Rege cu uciderea și șantaj și urmează să se ia hotărâri foarte importante în Consiliul convocat la palat duminică la ora 91/2. Mă roagă să studiez cu amănuntul Statutul Casei Regale.

Duminică 10 aprilie 1932. Consiliu de Miniștri sub președinția Regelui. Regele deschide ședința și indică în câteva cuvinte subiectul discuției: cazul principelui Nicolae. Mareșalul Prezan expune toate faptele de la începutul contractării căsătoriei cu d-na Săveanu; arată că prințul îl urăște